

Noves oportunitats per al jovent

Text > TONI VILÀ

Il·lustració > MARC VICENS

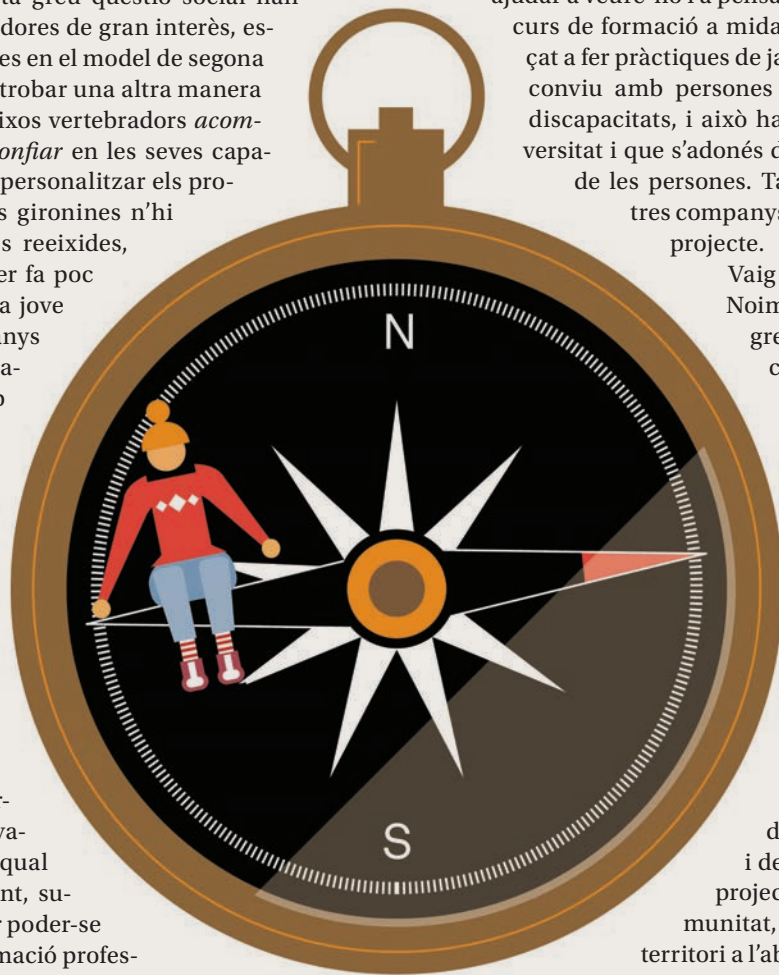
Segons les darreres dades, el nombre de *ni-nis* a Espanya se situa en l'11 % dels joves entre els quinze i els vint-i-quatre anys, i a Catalunya superen els cent mil, xifra que en representa el 13 %. Sota aquesta denominació pejorativa s'amaguen un cúmul de frustracions, sofriments i conflictes personals i familiars, i un sistema educatiu amb moltes dificultats per fer-los-hi encaixar. Tot plegat els mena fora del sistema.

Per fer front a aquesta greu qüestió social han sorgit iniciatives innovadores de gran interès, especialment fonamentades en el model de segona oportunitat, que pretén trobar una altra manera d'actuar que té com a eixos vertebradors *acompanyar* aquest jovent, *confiar* en les seves capacitats i la *flexibilitat* per personalitzar els programes. A les contrades gironines n'hi ha algunes experiències reeixides, com la que vaig conèixer fa poc gràcies a la Martha, una jove colombiana de disset anys que va arribar a Olot reagrupada per viure amb la seva mare i la seva nova parella. Venia amb el cap ple d'esperances i expectatives que ben aviat es varen transformar en desenganys i pèrdua d'autoestima. L'orientadora d'Olot, mentre n'ini-ciaven l'homologació dels estudis, la va derivar a Noima perquè participés en el taller d'activació sociolaboral, en el qual va rebre acompanyament, suport emocional i ajut per poder-se matricular per fer la formació professional que volia, de cures auxiliars d'infermeria, a l'Institut La Garrotxa. Està contenta d'aquesta oportunitat i de l'acompanyament que rep des del programa per a la prevenció de l'abandonament escolar prematur. Aquest procés l'ha animat a continuar estudiant i a compatibilitzar-ho amb una feina de mitja jornada.

M'explicava que participar en el projecte li ha permès fer amics, nascuts aquí o en altres països, com en Moussa, que va venir sol de Mauritània amb divuit anys, i amb qui varen coincidir a l'aula d'acollida. El noi tenia una educació molt precària, i en un moment donat es va trobar vivint al carrer. Des de Noima el varen acompanyar als Serveis Socials, on,

gràcies al projecte Sostre 360°, li varen oferir habitatge i li varen cobrir les necessitats bàsiques. Actualment, alterna l'aula d'acollida amb l'escola d'adults per aprendre a llegir i escriure, i per reforçar l'ús de la llengua té una parella lingüística. També ha fet bona amistat amb en Josep, un garrotxí de tota la vida, que va abandonar els estudis i que té una família conflictiva. Estava desorientat, no sabia què fer, i el seu pas pel taller d'activació sociolaboral el va ajudar a veure-ho i a pensar; fa poc va començar un curs de formació a mida amb el qual ha començat a fer pràctiques de jardineria a La Fageda, on conviu amb persones diferents, algunes amb discapacitats, i això ha fet que conegués la diversitat i que s'adonés de les capacitats diverses de les persones. També em va parlar d'altres companys que varen abandonar el projecte.

Vaig intentar saber més de Noima, i vaig esbrinar que en grec vol dir 'sentit' (educació amb sentit). El projecte el porta a terme La Fageda amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Olot des de l'any 2022, i actualment atén més de cent joves. Tanmateix, aquest programa té unes arrels fonades que es remunten al 2012, en què es va posar en marxa la primera experiència impulsada pel Consorci d'Acció Social i La Fageda, i de llavors ençà ha estat un projecte solidari i obert a la comunitat, amb tots els recursos del territori a l'abast.

Projectes de segona oportunitat

«No lluitem contra ningú, com de vegades s'ha dit de nosaltres. El que fem és que aquests alumnes que estan fora del sistema tornin a estudiar i puguin tenir un projecte de vida. Per això és que treballem.»

BORJA CASTELLET, Fundació El Llindar